

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) NR. 1238/95
af 31. maj 1995
om gennemfoerelsesbestemmelser til Raadets forordning (EF) nr. 2100/94
for saa vidt angaar fastsaettelsen af gebyrer til EF-sortsmyndigheden

EF-Tidende NR. L 121 Af 01/06/1995 S. 0031 - 0036

Tekst:

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1238/95 af 31. maj 1995 om gennemfoerelsesbestemmelser til Raadets forordning (EF) nr. 2100/94 for saa vidt angaar fastsaettelsen af gebyrer til EF-sortsmyndigheden

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR - under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, under henvisning til Raadets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse (1), særlig artikel 113, og ud fra følgende betragtninger:

Forordning (EF) nr. 2100/94 (basisforordningen) skal gennemfoeres af EF-sortsmyndigheden (»sortsmyndigheden«); sortsmyndighedens indtaegter skal i princippet vaere tilstraekkeligt til at daekke dens udgifter; indtaegterne skal sikres ved aarlige gebyrer, som skal betales for tjenestebehandlinger som omhandlet i basisforordningen og i Kommissionens forordning (EF) nr. 1239/95 af 31. maj 1995 om gennemfoerelsesbestemmelser til Raadets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse (2) (procedureforordningen) og for hvert aar, en EF-sortsbeskyttelse er gaeldende; et tilskud fra De Europæiske Fællesskabers almindelige budget kan daekke udgifterne i forbindelse med sortsmyndighedens indkoeringsfase i den overgangsperiode, der er omhandlet i basisforordningens artikel 113, stk. 3, litra b); ifoelge samme bestemmelse kan denne periode forlaenges med et aar; en saadan forlaengelse af overgangsperioden boer overvejes, hvis erfaringerne ikke er tilstraekkelige til, at der kan fastsaettes passende gebyrer, som kan sikre overholdelsen af princippet om selvfinansiering, samtidig med at det sikres, at Fællesskabets ordning for sortsbeskyttelse er attraktiv; en saadan erfaring kan kun opnaas paa grundlag af antallet af ansøgninger om EF-sortsbeskyttelse, de til proevningsmyndighederne betalte omkostninger og den faktiske varighed for meddelt EF-beskyttelse;

gebyrernes stoerrelse boer baseres paa principperne om forsvarlig oekonomisk forvaltning inden for sortsmyndigheden og navnlig principperne om sparsommelighed og omkostningseffektivitet; med henblik paa at forenkle sagsbehandlingen for sortsmyndighedens personale boer gebyrerne fastsaettes, men ogsaa opkraeves og betales, i den valutaenhed, som sortsmyndigheden anvender i sit budget; ansøgningsgebyret boer vaere et standardgebyr, der kun daekker sortsmyndighedens egen behandling af en ansøgning om EF-sortsbeskyttelse, uanset den paagaeldende planteart; under saerlig hensyntagen til behovet for dels at opnaa en hurtig godtgoerelse af de omkostninger, som allerede er paaloebet for sortsmyndigheden, dels at fremme en effektiv indgivelse af ansøgninger i betragtning af den store geografiske afstand, der kan vaere mellem en ansøger og sortsmyndigheden, boer den i basisforordningens artikel 51 omhandlede tidsfrist for betaling af ansøgningsgebyret svare til perioden mellem foretagelsen af de for betalingen noedvendige handlinger og den faktiske modtagelse af betalingen ved sortsmyndigheden; summen af de afproevningsgebyrer, der opkraeves for gennemfoerelsen af teknisk afproevning, skal i princippet svare til den samlede stoerrelse af de gebyrer, som sortsmyndigheden skal betale til alle afproevningsmyndigheder; udgifterne til vedligeholdelse af referencematerialet boer ikke noedvendigvis alene daekkes ved de opkraevende afproevningsgebyrer; afproevningsgebyrets stoerrelse boer paa grundlag af erfaringerne fra de nuvaerende nationale ordninger for sortsbeskyttelse gradueres for tre grupper af plantearter; de aarlige gebyrer for varigheden af en EF-sortsbeskyttelse boer udgoere en supplerende indtaegt for sortsmyndigheden, men boer bl.a. daekke omkostningerne i forbindelse med den tekniske efterkontrol af sorter efter meddelelsen af EF-sortsbeskyttelse og boer derfor foelge den gruppeopdeling, der fastsaettes for afproevningsgebyrerne;

klagegebyret boer vaere et standardgebyr, der kan daekke stoerstedelen af omkostningerne i forbindelse med behandlingen af en klage, dog bortset fra omkostningerne ved en teknisk afproevning i henhold til basisforordningens artikel 55 og 56 eller ved en eventuel bevisoptagelse; to forskellige frister for betaling af klagegebyret skal tilskynde klagere til at genoverveje deres klage paa baggrund af de afgørelser, der traeffes af sortsmyndigheden i henhold til basisforordningens artikel 70, stk. 2;

andre gebyrer for saerlige anmodninger boer i princippet daekke de dermed forbundne omkostninger for sortsmyndigheden, herunder vedtagelsen af afgørelserne om saadanne anmodninger; med henblik paa at sikre en fleksibel omkostningsadministration, boer sortsmyndighedens praesident bemyndiges til at fastsaette de gebyrer, som skal betales for afproevningsrapporter, som allerede findes paa ansøgningsdatoen, og som sortsmyndigheden ikke raader over, samt for saerlige tjenesteydelser; tillægsgebyrer kan opkraeves med henblik paa at mindske uoedvendige omkostninger som foelge af, at visse ansøgere om eller indehavere af EF-sortsbeskyttelse ikke i tilstraekkeligt grad samarbejder med sortsmyndigheden;

efter basisforordningens artikel 117 boer naervaerende forordning traede i kraft saa hurtigt som muligt;
sortsmyndighedens administrationsraad er blevet hoert;
de i denne forordning fastsatte bestemmelser er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Staaende Udvalg for
Sortsbeskyttelse -
UDSTEDT FOELGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formaal

1. Gebyrer, der skal betales til sortsmyndigheden i henhold til basisforordningen og i henhold til procedureforordningen, skal opkraeves i overensstemmelse med naervaerende forordning.
2. Gebyrer, der skal betales til sortsmyndigheden, skal fastsaettes, opkraeves og betales i ecu.
3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse paa eventuelle tillaegegebyrer, der skal betales til sortsmyndigheden.
4. Enkeltheder om de gebyrer, som medlemsstaternes myndigheder kan opkraeve i medfoer af basisforordningen eller dette gebyrregulativ, skal foelge de paagaeldende medlemsstaters nationale regler herom.
5. Hvis sortsmyndighedens praesident bemyndiges til at tage beslutning om gebyrernes stoerrelse og den maade, de skal betales paa, skal saadanne beslutninger offentliggoeres i sortsmyndighedens officielle tidende.

Artikel 2

Almindelige bestemmelser

1. For hvert enkelt relevant forhold er en part i sagen som defineret i procedureforordningen forpligtet til at betale de gaeldende gebyrer eller tillaegegebyrer. Hvis flere parter i sagen handler i forening, eller hvis der samtidig handles paa flere parter vegne, haefter hver af disse solidarisk for en saadan betaling.
2. Medmindre andet er fastsat i gebyrregulativet, finder de i basisforordningen og procedureforordningen fastsatte forskrifter om sagsbehandlingen ved sortsmyndighedens anvendelse, herunder bestemmelserne om sprog.

Artikel 3

Betalingsmaade

1. De skyldige gebyrer og tillaegegebyrer til sortsmyndigheden skal betales ved overfoersel til en af sortsmyndighedens bankkonti.
2. Sortsmyndighedens praesident kan tillade andre former for betaling i overensstemmelse med de regler om arbejdsgangen, som skal fastlaegges i henhold til forordningens artikel 36, stk. 1, litra d):
 - a) ved indlevering eller fremsendelse af checks, der er udstedt i ecu til sortsmyndigheden
 - b) overfoersel i ecu til en af sortsmyndighedens girokonti
 - c) betaling til konti i ecu hos sortsmyndigheden.

Artikel 4

Den dato, der anses for datoen for sortsmyndighedens modtagelse af betalingen

1. Betalte gebyrer og tillaegegebyrer anses for at vaere modtaget ved sortsmyndigheden paa den dato, paa hvilken beloebet for overfoerslen som omhandlet i artikel 3, stk. 1, er indgaaet paa en af sortsmyndighedens bankkonti.
2. Hvis sortsmyndighedens praesident tillader andre betalingsmaader efter artikel 3, stk. 2, skal han samtidig fastlaegge den dato, der anses for datoen for betalingens modtagelse.
3. Hvis en betaling ikke anses for at vaere modtaget af sortsmyndigheden inden for en fastsat frist, anses den paagaeldende frist alligevel for at vaere overholdt i forhold til sortsmyndigheden, hvis der inden udloebet af den paagaeldende frist forelaegges fyldestgoerende dokumentation for, at den person, der har foretaget betalingen, har foretaget de herfor noedvendige handlinger.
4. For en person, der har foretaget en betaling, anses det at vaere noedvendigt efter stk. 3, at personen behoerigt gav ordre til et pengeinstitut eller et postkontor om at overfoere beloebet i ecu til en af sortsmyndighedens bankkonti.
5. Dokumentation anses for fyldestgoerende efter stk. 3, hvis der forelaegges kvittering for overfoerselsordren fra et pengeinstitut eller postkontor.

Artikel 5

Navn paa den person, der betaler, og betalingsformaal

1. En person, der indbetaler gebyrer eller tillaegegebyrer, skal skriftligt angive sit navn og betalingsformaalet.
2. Hvis sortsmyndigheden ikke kan fastslaa betalingsformaalet, opfordrer den den person, der har foretaget betalingen til inden for en frist paa to maaneder skriftligt at angive betalingsformaalet. Hvis betalingsformaalet ikke er meddelt inden for denne frist, anses betalingen for ikke at have fundet sted, og beloebet returneres til den person, der har foretaget betalingen.

Artikel 6

Utilstraekkelige betalte beloeb

Fristen for betaling af gebyrer eller tillægsgebyrer anses principielt kun for at vaere overholdt, hvis hele det beloeb, som gebyret eller tillægsgebyret andrager, er blevet betalt rettidigt. Hvis gebyrerne eller tillægsgebyrerne ikke er betalt fuldt ud, tilbagebetales det indbetalte beloeb, naar en eventuel frist for betaling er udloebet.

Sortsmyndigheden kan dog, hvis det anses for rimeligt, se bort fra eventuelle mindre manglende beloeb, uden at dette i oevrigt kan beroere rettighederne for den person, der har foretaget betalingen.

Artikel 7

Ansoegningsgebyr

1. En ansøger om EF-sortsbeskyttelse (»ansøgeren«) betaler et ansøgningsgebyr paa 1 000 ECU for behandlingen af ansøgningen som omhandlet i forordningens artikel 113, stk. 2, litra a).

2. Ansøgeren foretager de for betalingen noedvendige handlinger, i overensstemmelse med artikel 3, senest paa datoen for ansøgningens direkte indgivelse til sortsmyndigheden eller for indgivelsen til en afdeling eller et nationalt organ, der er oprettet eller bemyndiget i medfoer af basisforordningens artikel 30, stk. 4; artikel 4, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

3. Hvis betalingen af et ansøgningsgebyr ikke anses for at vaere modtaget paa samme tidspunkt for sortsmyndighedens modtagelse af ansøgningen, fastsaetter sortsmyndigheden i overensstemmelse med basisforordningens artikel 51 en frist paa to uger, inden for hvilken en given ansøgningsdato efter basisforordningens artikel 51 ikke beroeres. En fornyet opfordring til betaling som omhandlet i basisforordningens artikel 83, stk. 2, fremsendes ikke til ansøgeren inden udloebet af naevnte frist.

4. Hvis betalingen af et ansøgningsgebyr ikke anses for at vaere modtaget inden for den ifoelge stk. 3 fastsatte frist, anses datoen for modtagelsen af betalingen for at vaere ansøgningsdatoen som omhandlet i basisforordningens artikel 51.

5. Stk. 4 finder ikke anvendelse, hvis der sammen med ansøgningen er forelagt dokumentation for de for ansøgningsgebyrets betaling noedvendige handlinger; artikel 4, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse.

6. Saa laenge betalingen af ansøgningsgebyret af sortsmyndigheden anses for ikke at vaere modtaget, offentliggøer den ikke den paagaeldende ansøgning, ligesom den udsaetter gennemfoerelsen af den tekniske afproevning.

Artikel 8

Afproevningsgebyr

1. Gebyrer for tilrettelaeggelse og gennemfoerelse af den tekniske afproevning af en sort, der er omfattet af en ansøgning om EF-sortsbeskyttelse (afproevningsgebyr), skal som fastsat i bilag I betales for hver paabegyndt dyrkningsperiode. Hvad angaar sorter, til hvis frembringelse der til stadighed skal anvendes materiale med visse komponenter, skal det i bilag I fastlagte afproevningsgebyr betales med hensyn til en saadan sort og med hensyn til hver af de komponenter, for hvilken der ikke forefindes en officiel beskrivelse, og som ogsaa skal afproeves, men gebyret maa i intet tilfaelde overstige 3 000 ECU.

2. Afproevningsgebyret for den foerste dyrkningsperiode forfalder til betaling senest en maaned efter fristen for modtagelse af materiale til den tekniske afproevning.

3. Afproevningsgebyret for hver efterfoelgende dyrkningsperiode forfalder til betaling senest en maaned inden paabegyndelsen af den paagaeldende periode, medmindre sortsmyndigheden fastsaetter andet.

4. Sortsmyndighedens praesident kan offentliggøere de i denne artikel omhandlede forfaldsdatoer i sortsmyndighedens officielle tidende.

5. Er der udarbejdet en afproevningsrapport om resultaterne af en teknisk afproevning, som allerede er udfoert, i overensstemmelse med procedureforordningens artikel 27, forud for ansøgningsdatoen som omhandlet i basisforordningens artikel 51, skal der betales et administrativt gebyr inden for en af sortsmyndigheden naermere fastsat frist.

Artikel 9

Aarligt gebyr

1. Sortsmyndigheden opkraever fra indehaveren af en EF-sortsbeskyttelse, i det foelgende benaevnt »indehaveren«, et gebyr som fastsat i bilag II for hvert aar af EF-beskyttelsens gyldighedsperiode (aarligt gebyr).

2. Forfaldsdatoen for det aarlige gebyr er den sidste dag i kalendermaaneden efter den kalendermaaned, i hvilken EF-sortsbeskyttelsen blev meddelt, og i hvert efterfoelgende aar den tilsvarende dato.

3. Sortsmyndigheden tilstiller indehaveren en betalingsanmodning med angivelse af betalingsformaalet, det skyldige beloeb, forfaldsdatoen, samt oplysning om muligheden for tillægsgebyr i henhold til artikel 13, stk. 2, litra a).

4. Sortsmyndigheden tilbagebetales ingen betalinger, der er foretaget for en saadan opretholdelse af gyldigheden for EF-sortsbeskyttelsen.

Artikel 10

Gebyrer for behandling af saerlige anmodninger

1. Nedenstaaende gebyrer for behandling af anmodninger betales af den person, der fremsaetter den paagaeldende anmodning:

a) ansogning om tvangslicens, herunder eventuelle indfoerelser i registrene, en anmodning om, at sortsmyndigheden meddeler en udnyttelsesret i henhold til basisforordningens artikel 100, stk. 2, eller en anmodning om aendring af en saadan meddelt udnyttelsesret (tvangslicensgebyr), idet Kommissionen eller en medlemsstat dog er fritaget herfor i det i basisforordningens artikel 29, stk. 2, omhandlede tilfaelde: 1 500 ECU b) anmodning om foelgende indfoerelser i registret over EF-sortsbeskyttelse (registreringsgebyr):

- overdragelse af EF-sortsbeskyttelse - udnyttelsesret ifoelge aftale - identifikation af sorter som oprindelige og i det vaesentlige afledte sorter - anlagt af soegsmaal vedroerende krav som omhandlet i basisforordningens artikel 98, stk. 1 og 2, og artikel 99 - anvendelse af EF-sortsbeskyttelse som sikkerhedsstillelse eller som tinglig ret tvangsfuldbyrdelse som omhandlet i basisforordningens artikel 24:

300 ECU c) andre anmodninger om indfoerelse i registret over ansogninger om EF-sortsbeskyttelse eller i registret over EF-sortsbeskyttelse end de i litra a) og b) naevnte: 100 ECU d) begaering om fastsaettelse af omkostninger i henhold til basisforordningens artikel 85, stk. 5: 100 ECU.

2. De i stk. 1 omhandlede gebyrer forfalder til betaling paa datoen for modtagelsen af anmodningen, som gebyret vedroerer. Hvis betalingen ikke modtages rettidigt, finder basisforordningens artikel 83, stk. 2, anvendelse.

Artikel 11

Klagegebyr

1. Klageren betaler et klagegebyr paa 1 500 ECU for behandlingen af en klage som omhandlet i basisforordningens artikel 113, stk. 2, litra c).

2. En tredjedel af klagegebyret forfalder til betaling paa datoen for sortsmyndighedens modtagelse af klagen; basisforordningens artikel 83, stk. 2, finder anvendelse paa denne tredjedel. De resterende to tredjedele af klagegebyret betales efter anmodning for sortsmyndigheden senest en maaned efter, at det paagaeldende kontor i sortsmyndigheden har fremsendt klagen til appelkammeret.

3. Hvis en paaklaget afgoerelse berigtiges efter bemyndigelse af sortsmyndighedens praesident eller aendres af appelkammeret, tilbagebetales det allerede indbetalte klagegebyr, hvis betingelserne i basisforordningens artikel 83, stk. 4, er opfyldt.

4. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis Kommissionen eller en medlemsstat paaklager en afgoerelse, der er truffet i henhold til forordningens artikel 29, stk. 2.

Artikel 12

Gebyrer, der fastsaettes af sortsmyndighedens praesident

1. Sortsmyndighedens praesident fastsaetter stoerrelsen af gebyrerne for foelgende sager:

a) det administrative gebyr som omhandlet i artikel 8, stk. 5 b) gebyrer for kopier, saavel bekræftede som ubekræftede, isaer som omhandlet i procedureforordningens artikel 84, stk. 3 c) gebyrer med hensyn til sortsmyndighedens officielle tidende (basisforordningens artikel 89 og basisforordningens artikel 87) og enhver anden publikation, som udgives af sortsmyndigheden.

2. Sortsmyndighedens praesident kan beslutte at lade de under stk. 1, litra b) og c), naevnte ydelser vaere betinget af forudbetaling.

Artikel 13

Tillaegsgebyrer

1. Sortsmyndigheden kan opkraeve et tillaegegebyr til ansoeningsgebyret, hvis den konstaterer,

a) at en foreslaet betegnelse ikke kan godkendes i henhold til basisforordningens artikel 63, fordi den er identisk med betegnelsen paa en anden sort, eller fordi den afviger fra en betegnelse paa samme sort b) at en ansøger om EF-sortsbeskyttelse fremsaetter et nyt forslag til sortsbetegnelse, uden at sortsmyndigheden har opfordret vedkommende hertil, og uden at den paagaeldende er indtraadt i en ansogning om EF-sortsbeskyttelse i overensstemmelse med artikel 21, stk. 3, i procedureforordningen.

Sortsmyndigheden offentliggoer ikke et forslag til sortsbetegnelse inden betaling af et tillaegegebyr, som er blevet paalagt i henhold til foerste afsnit.

2. Sortsmyndigheden kan opkraeve et tillaegegebyr til det aarlige gebyr, hvis den konstaterer a) at indehaveren har undladt at betale det aarlige gebyr i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2 og 3, eller b) at sortsbetegnelsen skal aendres som foelge af, at tredjemand har en aeldre kolliderende rettighed som omhandlet i basisforordningens artikel 66, stk. 1.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede tillægsgebyrer, der opkræves i henhold til de regler om arbejdsmetoder, som skal fastlægges i henhold til basisforordningens artikel 36, stk. 1, litra d), andrager 20 % af det paagældende gebyr, dog mindst 100 ECU, og betales inden for en frist på en måned fra datoen for sørsmyndighedens betalingsanmodning.

Artikel 14

Undtagelser

1. Uanset artikel 7 beroeres ansøgningsdatoen som omhandlet i basisforordningens artikel 51 ikke for ansøgninger, der er indgivet i overensstemmelse med basisforordningens artikel 116, stk. 1 eller 2, hvis der senest den 30. september 1995 fremlægges tilstrækkeligt bevis for, at ansøgeren om EF-sortsbeskyttelse har foretaget de for betalingen af ansøgningsgebyret nødvendige handlinger.

2. Uanset artikel 8, stk. 5, betales der et administrativt gebyr på 100 ECU, naar der foretages en teknisk afprøevning af sorten på grundlag af de disponible resultater af enhver procedure for meddelelse af national sortsbeskyttelse i henhold til basisforordningens artikel 116, stk. 3. Et saadant administrativt gebyr forfalder senest den 30. november 1995.

3. Uanset artikel 8, stk. 5, kan myndigheder, som har behandlet en sag om meddelelse af national sortsbeskyttelse, opkræve ansøgeren om EF-sortsbeskyttelse et gebyr for at stille de relevante dokumenter til rådighed for ansøgeren på de betingelser, der er anført i artikel 93, stk. 3, i procedureforordningen. Et saadant gebyr må ikke overstige det gebyr, som opkræves i medlemsstaten af en prøvningsmyndighed i et andet land for fremsendelse af en afprøvningsrapport; betaling af dette gebyr indskrænker ikke bestemmelserne vedrørende betaling i henhold til stk. 1 og 2.

4. Uanset artikel 8 opkræves et rapportgebyr på 300 ECU for afprøvningsrapporter, som omhandlet i artikel 94 i procedureforordningen; sørsmyndigheden fastsætter en frist for betalingen heraf.

Artikel 15

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. maj 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

395R1238

BILAG I

Det afprovningsgebyr, der skal betales i henhold til artikel 8, fastsættes saaledes:

>TABELPOSITION>

BILAG II

Det årlige gebyr, der i henhold til artikel 9 skal betales for hvert aars gyldighed, fastsættes paa grundlag af de i bilag I opstillede grupper saaledes:

>TABELPOSITION>